

Honda Pardubice 2012

Honda 2012 v Pardubicích

Třetí závod Hondy se konal v Pardubicích. Přes absence některých velkých jmen se na start postavilo 33 závodníků, což je víc jak dvakrát tolik než o týden dříve na závodě Cahozy. Potěšující je stálá účast zahraničních závodníků, byť tentokrát se pro různé důvody dostavili jen Robert Fida a Stephan Buchsbaum. Počet 33 jezdců znamenal čtyři skupiny, přičemž poslední skupina D jela v devíti lidech.

Pauzírování vždy znamená, že pokud (stejně jako já) nemáte mozek na úrovni Adama Bernaua, nemáte do konce deváté jízdy ponětí, jaké bude celkové pořadí ve skupině. Dlouho to totiž vypadalo na vítězství Lukáše Rause, který jel skvěle a jen chvíli bojoval o vedení s Otou Pačesem a rodinou Filingerových. Avšak po čtvrté jízdě šel odpočívat a do vedení se jistě přehoupl Martin Hojer, který (byť nezvykle často opouštěl vlastní jízdní pruh) skupinu jednoznačně vyhrál s nájezdem 635 kol. Celkově z toho bylo sedmé místo, což je nutné brát při startu z nejhorší skupiny jako velký úspěch. Lukáš Raus byl ve skupině druhý, jezdil čistě, klidně, celkově obsadil osmnácté místo a zaslouženě si domů odvezl cenu za nejlepšího žáka. Obdobně klidně a nevýrazně, nicméně rychle a spolehlivě, jezdil Lád'a Brada a skončil třetí. Oproti minulému závodě se nesmírně zlepšil Petr Filinger, dlouho bojoval o vedení ve skupině, nicméně technické problémy v poslední jízdě jej stály jistě velmi hodnotný výsledek. Takto opět skončil za svoji dcerou, tentokrát o "pouhých" 10 kol, zato s velmi shodným metrovým nájezdem. Na dalších místech Marek Mechl, Ota Pačes junior, Jarda Jäger a poslední byl (po potížích s očesaným převodem a nepřipraveným mechanikem) Robert Fida. Osobně vidím Lukáše Rause za pár let mnohem výše ve výsledkových listinách.

Skupina C znamenala soustavné boje do poslední vteřiny závodu. Pohled do výsledkové listiny napoví, že Jarda Kočí neměl vítězství ve skupině nijak lehké a zvítězil jenom proto, že v poslední jízdě na něho Jarek Býma (přejmenovaný na Bímu) ztratil na červené čtyři kola. Třetí dojel Rakušan Buchsbaum a čtvrtý Standa Mechl. O páté místo hořela bitva do posledního kola. Pepa Čechura nezajel dobře zelenou ani modrou (což je s podivem), Ota Pačes senior (dále jen "OPS") výrazně ztratil kromě těchto drážek ještě na fialové a o pořadí rozhodovaly metry ujeté v posledních kolech závodu. O pouhý jeden dílek OPS předjel Pepu a získal 26. místo. Po pravdě nic moc na takové legendy českého slot racingu. Rost'a Volný šrouboval a pájel během jízdy na červené a bílé, čímž ztratil nejen plno kol, ale zejména šanci na dobrý výsledek. A konečně letos navrátil se Petr Sedlařík ujel na černé jen jedno kolo a konečný výsledek tomu odpovídal.

Ve vyrovnanosti výsledků se ani skupina B nedala zahanbit. Jediný jasný výsledek se týkal jejího vítěze. Na Honzu Žemličku nikdo neměl. Zvláštní je stejně jako u některých jiných jezdců jeho výkonnostní propad na zelené a modré, kdy najel vždy méně než na fialové či černé. Ale jinak bezkonkurenčně nejlepší. Vždyť druhý Pavel Heřman na něho ztratil 24 kol. Oči všech diváků se však ke konci upínaly na souboj kolo na kolo mezi moravským "Gumídkem" Michalem Pokorným a nestárnoucím

matadorem Jardou Švandou. Švanda dlouho jasně vedl, ale jen průměrný nájezd na závěrečné černé oproti nadstandardnímu výsledku Michala na modré znamenalo, že o 9 dílků Michal Jardu porazil. Stačilo jedno vypadnutí Michala a bylo vše jinak. Velký závěr nejen pro jezdce, ale i pro přihlížející. Pátý Zdeněk Chleborád, šestý Standa Polič a o sedmé místo velký boj mezi Honzou Korcem a Milošem Hojerem. Rozdíl v cíli byl jedno kolo a kousek, přičemž opět rozhodla poslední jízda. Miloš na oranžové překvapivě ztratil pět kol na Honzu, který byl na fialové a bylo to. Jak snadné.

A nakonec skupina A. Tady se popis průběhu píše snadno a s radostí. Pardubický Amatér Tomáš Marek si hezky zatrénoval, na zelené se blýskl nájezdem 90 kol za 7,5 minuty, což nikdo jiný nedokázal a jinak se jen vozil a smál se. Zato o druhém místě nebylo rozhodnuto až do poloviny poslední jízdy. Jednoznačně druhý jezdil po většinu závodu Lád'a Horký, ale nepovedená černá znamenala, že do poslední jízdy vstupoval jako třetí tři kola za mnou. Já byl na červené, on na oranžové, to moc dobře nevypadalo. Ale těšil jsem se na velké finále, byť jsem tušil, že v konečném důsledku to pro mne nemusí dobře dopadnout. Nicméně osud chtěl jinak. V poslední jízdě po pár kolech Horký urazil kabel (snad u vodítka, ani nevím) a rázem bylo rozhodnuto, že budu druhý. Tímto okamžikem se ale ihned otevřela otázka, kolik lidí bude schopných dojet a předjet opravujícího Horkého. Nakonec se jeho ztráta ukázala jako veliká a dopředu se dostal Roman Kalhous, David Sedlařík, Pavel Flaisig i Jiří Cihlář. Za nemalou zmínku stojí opětovně vynikající výkon Davida Sedlaříka, který mířil na podium a pouze problémy s ovladačem jej stály lepší umístění. Po skončení závodu neznala radost pardubických mezí. Obsadit v závodě Hondy všechna tři první místa, to se jen tak nevidí. Při pohledu do výsledkových listin od roku 2003 se do současné doby na žádném závodě nepodařilo obsadit všechna tři pódiová umístění jezdců z jednoho klubu. Až do soboty.

Ale zpátky nohama na zem. Závody se snad vydařily, až na některé poznámky účastníků obvyklých jmen jsem nezaregistroval výraznější kritiku. Co se týká teploty dráhy, je nepochybné, že Roman Kalhous se snažil udělat maximum pro spokojenost všech. Koupilo se nové elektrické topení, několik dnů dopředu se prostor dráhy vytápěl, víc v podzemním bunkru za stávající finanční situace udělat nelze. Navíc nezbyvá než připomenout, že teplota i stav dráhy byly pro všechny závodníky totožné. Osobně musím vzdát čest paní Kalhousové, že byla ochotná strávit druhý, navíc krásný jarní, víkend po sobě s námi, participujíc se na našem poněkud nestandardním trávení volného času. A díky také všem, co do Pardubic na Hondu přijeli.

Další závod hostí Strakonice v termínu 20.-21.4.2012

Petr Vaněček